

GENERALINIO ADVOKATO

NILS WAHL IŠVADA,

pateikta 2015 m. rugsėjo 10 d.(1)

Byla C-294/14

ADM Hamburg AG

prieš

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(*Finanzgericht Hamburg* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Transportas – Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas – Bendrijos muitinės kodeksas – Tarifų lengvatos – Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalis – Kilmės statusų turintys produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies – Reikalavimas, kad produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, būtų tie patys kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi – Įvairaus nerafinuoto palmių branduolių aliejaus, kilusio iš kelių šalių, kurioms taikomas vienodas lengvatinis muitų tarifų režimas, mišinio siunta“

1. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja bylą dėl nerafinuoto palmių branduolių aliejaus, į Europos Sąjungą importuoto iš įvairių Centrinės ir Pietų Amerikos šalių, kurioms taikomas vienodas lengvatinis muitų tarifų režimas. Gabenimo tikslais keli iš šių šalių kilmės aliejus buvo supiltas į vieną cisterną ir deklaruotas išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje kaip aliejaus mišinys.

2. Atsižvelgiant į tai, kyla klausimas, kaip reikėtų forminti kelių šalių kilmės produktų maišymą taikant lengvatinį muitų tarifų režimą. Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismo prašoma patarti, kaip tinkamai aiškinti Reglamento Nr. 2454/93(2) 74 straipsnio 1 dalį, pagal kurią neleidžiama keisti ar perdirbti produktą, ir pirmiausia reikalavimą, kad produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi (toliau – tapatumo reikalavimas).

I – Teisinis pagrindas

A – *Reglamentas (EB) Nr. 732/2008*(3)

3. Reglamento Nr. 732/2008 5 straipsnyje numatyta:

„1. Numatytos tarifų lengvatos taikomos importuojamiems produktams, numatytiems priemonėse, kuriomis naudojasi lengvatas gaunanti šalis – minėtų produktų kilmės šalis.

2. Taikant 1 straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones, kilmės taisyklės dėl kilmės statuso turinčių produktų srovos apibrėžties bei su tuo susijusios administracinio bendradarbiavimo procedūros ir metodų nustatytos Reglamente (EEB) Nr. 2454/93.

<...>“

B – Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93

4. Reglamentu Nr. 2454/93 nustatytos Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos(4).

5. Reglamento Nr. 1063/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2454/93, preambulos 16 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, jog yra poreikis užtikrinti lankstumą, nes tvirtinant reglamentą, kuriuo daromi pakeitimai, galiojusiose taisyklėse buvo reikalavimas pateikti dažnai sunkiai gaunamą rodymą, kad Europos Sąjungos produktai buvo gabenami tiesiogiai. Dėl to reikalavimo kai kuriems produktams, kurių kilmė buvo tinkamai patvirtinta, faktiškai negalėjo būti taikomas lengvatinis režimas. Todėl nuspręsta parengti naują paprastesnę ir lankstesnę taisyklę, pagal kurią svarbiausia būtų nustatyti, ar muitinei pristatomos prekės, skirtos išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, yra tos pačios, kurios buvo išvežtos iš lengvatomis besinaudojančios eksportuojančios šalies, pirmiausia sitikinant, kad tos prekės *pakeliui* nebuvo kaip nors pakeistos ar perdirbtos.

6. Reglamento Nr. 2454/93 72 straipsnis išdėstyta taip:

„Toliau nurodyti produktai laikomi lengvatomis besinaudojančios šalies kilmės:

a) tik toje šalyje gauti produktai, kaip apibrėžta 75 straipsnyje;

b) tik toje šalyje gauti produktai, kuriems panaudotos ne vien tik joje gautos medžiagos, jeigu minėtos medžiagos buvo pakankamai apdorotos arba perdirbtos, kaip apibrėžta 76 straipsnyje.“

7. Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnyje nustatyta:

„1. Produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys, kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi. Prieš tai, kai produktus deklaruojama išleisti į laisvą apyvartą, jie neturi būti kaip nors pakeičiami ar perdirbami arba jiems neturi būti taikomos operacijos, išskyrus tas, kurios yra būtinos gerai produktą būklei išlaikyti. Produktus arba siuntas galima saugoti ir siuntas galima skaidyti, kai tai atliekama prižiūrint eksportuotojui ar paskesniai prekių turėtojui, o produktai lieka tranzito šalies (-ių) muitinės (-ių) prižiūrimi.

2. Laikoma, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas paisoma, jeigu muitinė neturi pagrindo manyti, kad jis nesilaikoma; tokiais atvejais muitinė gali reikalauti, kad deklarantas pateiktų rodymus, kad nuostata laikomasi, kurie gali būti pateikiami bet koku būdu, įskaitant sutartinius transporto dokumentus, tokius kaip konosamentai, faktiniai ar konkretūs rodymai, pagrįsti pakuotės ženklinimu ar numeracija, arba bet kokius rodymus, susijusius su pačiomis prekėmis.“

II – Faktinės aplinkybės, procesas ir pateiktas klausimas

8. 2011 m. rugpjūčio 11 d. *ADM Hamburg* importavo kelias nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntas iš Ekvadoro, Kolumbijos, Kosta Rikos ir Panamos į Vokietiją, turėdama tikslą išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje. Visos šios šalys – BLS(5) eksportuojančios šalys.

Aliejus gabentas skirtingose cisternose krovininiu laivu. Nor?dama pasinaudoti lengvatiniu režimu, *ADM Hamburg* pateik? pirma išvardyt? šalį? išduotus lengvatinio režimo pažym?jimus.

9. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jama byla susijusi tik su viena iš t? siunt? (toliau – nagrin?jama siunta). Nagrin?jama siunta buvo ?vairi? lengvatomis besinaudojan?i? šalį? kilm?s nerafinuoto palmi? branduoli? aliejaus mišinys.

10. 2011 m. gruodžio 8 d. *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* paskelb? pranešim? apie importo muit?. Nagrin?jamai siuntai taikomi importo muitai apskai?iuoti pagal tre?iosioms šalims taikom? muito norm?, t. y. netaikant siuntai prašomo lengvatinio režimo. Iš esm?s lengvatin? režim? atsisakyta taikyti tod?l, kad nerafinuotas palmi? branduoli? aliejus iš skirting? importo siunt? ir iš skirting? kilm?s šalį? buvo sumaišytas vienoje cisternoje.

11. Nepavykus apsk?sti sprendimo administracine tvarka, *ADM Hamburg* pareišk? skund? *Finanzgericht Hamburg*. Kadangi *Finanzgericht Hamburg* kilo abejoni? d?l tinkamo ES teis?s nuostatos aiškinimo, jis nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti prašym? priimti prejudicin? sprendim? šiuo klausimu:

„Ar [Reglamento Nr. 2454/93] 74 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytas materialus reikalavimas, pagal kur? produktai, deklaruoti išleisti ? laisv? apyvert? Europos Sąjungoje, turi b?ti tie patys kaip produktai, eksportuoti iš šalies, kurios kilm?s jie yra laikomi, yra ?vykdomas esant situacijai, kaip nagrin?jamoji, jei kelios nerafinuoto palmi? branduoli? aliejaus siuntos iš skirting? bendr?j? muit? tarif? lengvat? sistema (BLS) besinaudojan?i? eksportuojan?i?j? šalį?, kuri? kilm?s jos yra laikomos, ? Europos Sąjung? importuojamos ne atskirai (fiziškai atskirtos), o, priešingai, supiltos ? t? pa?i? laivo cistern? ir šioje cisternoje esantis mišinys importuojamas ? Europos Sąjung?, tod?l gabenant šiuos produktus ir prieš išleidžiant juos ? laisv? apyvert? kiti produktai, pirmiausia tie, kuriems netaikomas lengvatinis režimas, ? gabenan?io laivo cistern? negal?jo patekti?“

12. Pastabas raštu pateik? *ADM Hamburg*, *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* ir Komisija. Visos šios šalys, išskyrus *Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, taip pat pateik? pastabas žodžiu 2015 m. birželio 11 d. pos?dyje.

III – Analiz?

A – Klausimas

13. Ar produktai, kurie buvo išvežti iš lengvatomis besinaudojan?ios šalies, ir produktai, pateikiami muitinei ir deklaruojami išleisti ? laisv? apyvert? Europos Sąjungoje, atitinka Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje nustatyt? tapatumo reikalavim?, kai keli? šalį?, kurioms taikomas vienodas lengvatinis tarifas, kilm?s nerafinuotas palmi? branduoli? aliejus supiltas ? vien? krovininio laivo cistern? ir importuojamas joje kaip mišinys? Iš esm?s b?tent tai šioje byloje prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas priverstas kreiptis šiuo klausimu ? Teisingumo Teism? ne tik tod?l, kad Teisingumo Teismas n?ra išaiškin?s Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio prasm?s, bet ir tod?l, kad valstybi? nari? muitini? poži?ris šiuo klausimu skiriasi.

14. Konkre?iai kalbant, neaišku, ar sumaišius skirting? lengvatomis besinaudojan?i? šalį? kilm?s produktus – kurie yra pakei?iami ir iš esm?s vienodi, nes visi jie yra nerafinuotas palmi? branduoli? aliejus, – negalima taikyti lengvatinio režimo. D?l toliau išd?styt? priežas?i?, mano nuomone, taip n?ra.

B – *Nauja lankstesn? taisykl?*

15. Pirmiausia priminsiu, kad kol Reglamentu Nr. 1063/2010 nebuvo iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnis, galiojo taisykl?, kad nor?damas pasinaudoti lengvatomis importuotojas tur?jo pateikti dažnai sunkiai gaunam? ?rodym?, kad ? Europos S?jung? produktai buvo gabenami tiesiogiai. Kaip aiškinama Reglamento Nr. 1063/2010 preambul?s 16 konstatuojamojoje dalyje, Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio tikslas – nustatyti nauj? paprastesn? ir iš esm?s lankstesn? taisykl?, kuria pirmiausia b?t? siekiama, kad deklaruojamos prek?s b?t? tos pa?ios kaip ir eksportuojamosios.

16. Iš pradži? taip pat pabr?žiu, kad Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje nustatyt? tapatumo reikalavim? der?t? nagrin?ti ne atskirai, o kaip visumos dal?, pirmiausia kartu su 74 straipsnio 2 dalimi, kuria nustatyta, kad laikoma, jog tapatumo reikalavimo *paisoma, jeigu muitin? neturi pagrindo manyti, kad jo nesilaikoma*. Kitaip tariant, jeigu muitin? neturi pagrindo manyti, kad produktai, deklaruojami išleisti ? laisv? apyvar?, n?ra tie patys kaip eksportuoti produktai, ji turi pripažinti, jog tai yra tie patys produktai.

17. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje produkt? kilm? negin?ijama. Negin?ijama ir tai, kad jeigu aliejus gin?ijamoje siuntoje neb?t? sumaišytas, jam b?t? taikomas lengvatinis režimas. Be to, nagrin?jami produktai yra pakei?iami ir iš esm?s vienodi, nes jie visi – nerafinuotas palmi? branduoli? aliejus. Mano nuomone, vien 74 straipsnio 2 dalyje ?tvirtintos tapatumo prezumpcijos, kai nekyla abejoni? d?l produkt? kilm?s, tur?t? pakakti, kad b?t? išspr?stas klausimas prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje.

18. Tiesa, galima gin?yti, kad muitin? ne taip s?kmingai gali atlikti tyrimus ir imti produkt? m?ginius, kai skirtingos kilm?s produktai importuojami kartu kaip mišinys. Iš tikr?j? šiuo atveju negalima pamiršti siekio palengvinti muitin?ms tenkan?i? užduot? tikrinti importuojam? produkt? kilm?. Š? tiksl? kaip tik reik?t? vertinti kaip vien? iš pagrindini? princip? aiškinant Muitin?s kodeks? ir Reglament? Nr. 2454/93, kuriuo ?gyvendinamas Muitin?s kodeksas. Taip yra, be kita ko, tod?l, kad Muitin?s kodeksu, *inter alia*, siekiama užtikrinti greitas ir veiksmingas proced?ras išleidžiant produktus ? laisv? apyvar?(6). Žinoma, itin svarbu, kad muitin?s prireikus gal?t? iširti produktus ir patikrinti, ar jie atitinka kilm?s sertifikat?.

19. Taigi, siekiant taikyti lengvatin? režim?, turi b?ti galimyb? nustatyti produkto, jo kilm?s statuso ir konkretaus kilm?s sertifikato ryš?. Nustatant tok? ryš? itin svarb? vaidmen? atlieka kilm?s sertifikatai(7). Teisingumo Teismas yra pabr?ž?s formalaus kilm?s ?rodymo (kilm?s sertifikato) svarb?: pagal nusistov?jusi? teism? praktik? reikalavimas tur?ti kompetentingos valdžios institucijos išduot? galiojant? kilm?s ?rodym? negali b?ti laikomas paprastu formalumu, kurio galima nesilaikyti, jei kilm? ?rodoma kitomis ?rodin?jimo priemon?mis(8).

20. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? aišku, kad *ADM Hamburg* pateik? lengvatinio režimo pažym?jimus – vis? penki? siunt? kilm?s sertifikatus (A formos), kurie šioje byloje negin?ijami.

21. Šiuo požiūriu Reglamento Nr. 2454/93 47 straipsnio b punkto nuostatomis dėl kilmės sertifikatų nustatyta, kad sertifikate turi būti nurodyti visi produktų identifikuojantys duomenys, konkrečiai – paketo skaičius, produkto bruto ir neto svoris arba tūris. Be to, Reglamento Nr. 2454/93 17 priede pateiktas A formos pavyzdys. Formos 5, 6 ir 9 laukuose reikia nurodyti prekės numerį, paketų žyminčius ženklus, bruto svorį ar kitokį kiekį. Kitoje formos pusėje antrašte „Pastabos“ II dalies „Bendrosios sąlygos“ b punkte nustatyta, kad kiekvienas siuntos vienetas turi pats atitikti reikalavimus.

22. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad skirtingos kilmės produktų maišymas ne visai atitinka keliamus sertifikatų turinio reikalavimus, pavyzdžiui, svorio ir kiekio, taip pat tai, kad kiekvienas vienetas atskirai turi atitikti reikalavimus. Šiuo požiūriu, jeigu produktas sumaišytas su kitos kilmės produktu taip, kad šis produktas nebegalima fiziškai atskirti, galima būtų teigti, jog tai nebūra tas pats produktas kaip prieš sumaišymą su kitu produktu buvęs produktas. Taigi argumentas, kad sumaišius produktus muitinei sunkiau tikrinti kilmę, gana įtikinamas. Atsižvelgiant į tai, galima būtų suprasti, jog pagal Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad produktai, atitinkantys tam tikrą kilmės sertifikatą, būtų gabenami užtikrinant jų fizinį atskyrimą.

23. Vis dėlto nemanau, kad tai pakankamas pagrindas reikalauti gabenti siuntas, susijusias su tam tikru kilmės sertifikatu, fiziškai atskirtas. Taip manau dėl kelių priežasčių.

24. Pirmiausia svarbu turėti omenyje, kad 74 straipsnis yra Reglamento Nr. 2454/93 I dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje, kuriame kalbama apie lengvatinių prekių kilmę. Dar konkrečiau – ta nuostata yra to skyriaus 1 skirsnio 2 poskirsnyje, kuriame pateikiama sąvoka „kilmės statusą turintis produktas“ apibrėžtis, t. y. lengvatomis besinaudojančios šalies kilmės produktai, kuriems taikomas lengvatinis režimas(9).

25. Kadangi visas 2 poskirsnis skirtas apibrėžti, kas yra kilmės statusą turintis produktas, neįžvelgiu daug (arba visai neįžvelgiu) rodymų, kad tapatumo reikalavimu siekiama užtikrinti ką nors kita, o ne tik tai, kad produktai, deklaruojami išleisti į laisvą apyvartą, yra faktiškai kilmės statusą turintys produktai, t. y. lengvatomis besinaudojančios šalies, o ne trečiosios šalies kilmės produktai, kai tai svarbu nustatant importo muitus (didesnius ar mažesnius, atsižvelgiant į produkto kilmę). Tai reglamento 74 straipsnio vienintelis tikslas. Akivaizdu, kad ši nuostata nesusijusi, pavyzdžiui, su vartotojams parduoti skirtų produktų ženklinimu(10).

26. Kaip jau minėta, šalis neginčija, kad produktai, deklaruojami išleisti į laisvą apyvartą, faktiškai atitinka *ADM Hamburg* pateiktus kilmės sertifikatus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nepateikta jokių prieštaravimų ir tuo labiau rodymų, kad nagrinėjamą siuntą traukta produktą iš trečiosios šalies.

27. Antra ir svarbiausia, skysčiai ir birieji produktai yra ypatingas atvejis. Kaip suprantu, tokiems produktams prasta išduoti kilmės sertifikatus konkrečiam laikui ir tam tikram produkto kiekiui, kuriam paskui išrašomas konosamentas. Šie dokumentai nesusiję su gabenimu ir ypač su faktiniu krovininio laivo pakrovimu, kuriam taikomi visiškai kitokie reikalavimai(11). Todėl atrodo neracionalu prasta, kai keli kilmės sertifikatai siejami su vienoje cisternoje ar viename krovinio triume gabenamais produktais, skaitant atvejus, kai visų tų produktų kilmės šalis ta pati.

28. Šiuo klausimu posėdyje buvo paaiškinta, kad ne tik nagrinėjama siunta, bet ir kitos *ADM Hamburg* importuotos nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntos buvo *de facto* mišiniai, nors jie buvo vienos lengvatomis besinaudojančios šalies kilmės. Atsižvelgiant į tai, remiantis Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalimi, jeigu būtų taikomas skysčių ar burių produktų fizinio atskyrimo reikalavimas, produktai būtų atskiriami nepagrįstai. Dėl reikalavimo gabenamus skysčius ir buriuosius produktus fiziškai atskirti (remiantis tokiu kriterijumi kaip kilmės šalis arba

kilmės sertifikatas) būtų sudarytos nepalankios sąlygos, taikant lengvatinių režimų, produktams, kuriuos, sudėtus vieną krovinį triumf (arba cisterną) kartu su kitais tos pačios rūšies produktais, sunku arba neįmanoma atskirti. Nesuprantu, kuo tai galima būtų pagrįsti: kodėl produktai, kurie iš esmės yra vienodi, nes tai – nerafinuotas palmių branduolių aliejus, ir pakeičiami, sumaišymas cisternoje ar krovinį triumfe vertintinas kaip „pakeitimas ar perdirbimas“, priešingai, nei nustatyta Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje, kai sumaišomi produktai yra kilmės iš kelių lengvatomis besinaudojančių šalių, bet ne tada, kai produktai kilmės iš vienos šalies?

29. Kiek tai susiję su poreikiu patikrinti kilmę, kuris, mano nuomone, yra vienintelis tinkamas argumentas, kuriuo iš pirmo žvilgsnio būtų galima pagrįsti fizinį atskyrimą, pažymėsiu tik štai ką: nesuprantu, kodėl būtų lengviau patikrinti kilmę pagal kilmės sertifikatus, kai iš vienos šalies kilmės pakeičiami (skysti ar birūs) produktai gabenami kaip mišinys, ir sunkiau, kai, kaip šiuo atveju, keli lengvatomis besinaudojančių šalių kilmės pakeičiamas produktas siuntai išduoti keli kilmės sertifikatai. Abiem atvejais yra keli kilmės sertifikatai, susiję su skystu ar birių produktų mišiniu.

30. Dabar pereisiu prie baigiamųjų pastabų. Mano nuomone, Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje suformuluota kilmės statusui palanki prezumpcija. Kaip aiškiai paaiškinta ta nuostata, tai galima padaryti bet koku būdu, tiek pateikiant sutartinius transporto dokumentus, pavyzdžiui, konosamentus, tiek – faktinį ar konkrečių rodymų, pagrįstų pakuočių ženklinimu ar numeracija, arba bet kokių rodymų, susijusių su pačiomis prekėmis. Šia prasme gabenant produktą mišinį nedraudžiama taikyti lengvatinio režimo. Vis dėlto, nors galbūt tai akivaizdu, importuotojas (deklarantas) susiduria su didesnio importo muito rizika, jeigu muitinė nepatikėtų jo pateiktais produktų kilmės statuso rodymais.

31. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, manau, kad tokiomis aplinkybomis kaip nagrinėjamoje byloje, kai i) sumaišyti produktai iš esmės – nes jie yra nerafinuotas palmių branduolių aliejus – yra vienodi ir pakeičiami, ii) jie kilmės iš šalies, besinaudojančių vienu lengvatiniu režimu, ir iii) nekyla abejonių dėl jų kilmės statuso, eksportuojamų produktų ir produktų, deklaruojamų išleisti į laisvą apyvartą, tapatumo reikalavimas, nustatytas Reglamento Nr. 2454/93 74 straipsnio 1 dalyje, yra vykdytas.

IV – Išvada

32. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui *Finanzgericht Hamburg* pateiktą klausimą atsakyti taip:

Tapatumo reikalavimas, nustatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, su pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1063/2010, 74 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, pagal kurį produktai, deklaruoti išleisti į laisvą apyvartą Europos Sąjungoje, turi būti tie patys kaip produktai, eksportuoti iš lengvatomis besinaudojančios šalies, kurios kilmės jie yra laikomi, yra vykdytas tokiomis aplinkybomis kaip nagrinėjamoje byloje, kai gabenamos kelios skirtingos lengvatomis besinaudojančių šalių kilmės nerafinuoto palmių branduolių aliejaus siuntos nebuvo fiziškai atskirtos, o buvo supiltos į vieną krovininio laivo cisterną, todėl buvo importuotos į Europos Sąjungą toje cisternoje kaip mišinys.

1 – Originalo kalba: anglų.

2 – 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB), išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), su pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1063/2010 (OL L 307, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 292, 2011

11 10, p. 26).

3 – 2008 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentas dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d., iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 552/97, (EB) Nr. 1933/2006 ir Komisijos reglamentus (EB) Nr. 1100/2006 ir (EB) Nr. 964/2007 (OL L 211, p. 1).

4 – 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksas (Bendrijos muitinės kodeksas) (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), su pakeitimais. Tame reglamente – vienų bendrų kodeksų – traukiama daug Bendrijos reglamentų ir sprendimų, susijusių su muitų teisės aktais.

5 – Bendroji lengvatinių muitų tarifų sistema.

6 – Sprendimo *Derudder*, C-290/01, EU:C:2004:120, 45 punktas. Tuo tikslu –vairiose Bendrijos muitinės kodekso nuostatose su pakeitimais nustatomas prekių patikrinimas. Pavyzdžiui, pagal 68 straipsnio 2 dalies b punktą, norėdamos patikrinti deklaracijas, muitinės gali tirti prekes ir imti mėginius analizei arba išsamiam patikrinimui.

7 – Nors tai nesusiję su šia byla, žodumu pažymėti, kad šiuo požiūriu sistema taip pat tapo lankstesnė ir kilmės sertifikatai nebebus naudojami. 2015 m. kovo 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 2015/428, kuriuo dėl bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos ir lengvatinių muitų tarifų priemonių taikymo tam tikroms šalims ar teritorijoms iš dalies keičiamos Reglamentu (EEB) Nr. 2454/93 ir Reglamentu (ES) Nr. 1063/2010 nustatytos prekių kilmės taisyklės (OL L 70, p. 12), sukurta nauja prekių kilmės patvirtinimo sistema. Numatoma, kad prekių kilmės patvirtinimą atlieka patys eksportuotojai, užsiregistravę elektroninėje sistemoje (vadinamojoje REX sistemoje).

8 – Žr., pavyzdžiui, Sprendimo *Helm Dűngemittel*, C-613/12, EU:C:2014:52, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

9 – Žr., pavyzdžiui, reglamento 72, 75 ir 78 straipsnius. Pagal tas nuostatas kilmės statusą turinčiais produktais laikomi tik lengvatomis besinaudojančioje šalyje pagaminti produktai (pavyzdžiui, šalyje užaugintos daržovės), o produktai, kurie pagaminti ne tik toje šalyje, gali gauti kilmės statusą, jeigu jie vėliau pakankamai perdirbami lengvatomis besinaudojančioje šalyje. Be to, pagal reglamento 79 ir 83 straipsnius kilmės statuso neturinčias medžiagas galima naudoti gamyboje, jeigu jų kiekis neviršija tam tikros produkto procentinės dalies, o, pavyzdžiui, produktui pagaminti naudojamos įrangos ar suvartojamų degalų kilmę nustatant to produkto kilmės statusą nesvarbi.

10 – Kaip paaiškinta 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 978/2012, kuriuo taikoma bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 732/2008 (OL L 303, 2012, p. 1), preambulės 7 konstatuojamojoje dalyje, sudarius galimybę besivystančioms šalims lengvatinėmis sąlygomis patekti į Sąjungos rinką, sistema turėtų prisidėti prie besivystančių šalių pastangų mažinti skurdą ir skatinti gerą valdymą bei darnų vystymąsi, nes būtų padedama joms gauti papildomą pajamą iš tarptautinės prekybos, kurios galėtų būti vėliau naudingai reinvestuotos į jų pačių vystymąsi, ir, be to, diversifikuoti savo ekonomiką. Maišant iš skirtingų tai pačiai BLS šalių grupei priklausančių šalių kilusius produktus, kuriuos galima pakeisti vienu kitu, šiai nuostatai poveikio nėra.

11 – Šiuo požiūriu dėl saugumo gali būti reikalaujama, kad gabenamos prekės būtų pakraunamos tam tikru konosamentu neatitinkančiu būdu. Bet kuriuo atveju mažai tikėtina, kad laive esančių cisternų ar krovinių triumfškai atitiktų gabenamą siuntą skaičiai.